

Byla C-92/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. vasario 25 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. vasario 5 d.

Pareiškėja:

Rottendorf Pharma GmbH

Atsakovė:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

NUTARTIS

Byloje

Rottendorf Pharma GmbH, <...>

– pareiškėja –

<...>

prieš

Hauptzollamt Bielefeld, <...>

– atsakovė –

dėl

muito

4-oji kolegija <...>

2020 m. vasario 5 d. posėdyje nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio antrą pastraipą pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą: **(orig. p. 2)**

Ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 239 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką reikia aiškinti taip, kad pagal ją tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai suinteresuoto asmens importuotos ne Bendrijos prekės buvo reeksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos, o skolos muitinei atsiradimą nulėmusiomis aplinkybėmis suinteresuoto asmens veiksmuose nematyti akivaizdaus aplaidumo požymių, maitas gali būti gražintas?

Ši nutartis neskundžiama.

Motyvai:

I.

1. Pareiškėja gamina ir platina vaistus. 2008 m. spalį atsakovė leido pareiškėjai, kaip įgaliotajai eksportuotojai, eksportuoti Bendrijos prekes.
2. 2014 m. gruodį pareiškėja pateikė atsakovei deklaracijas ir paprašė išleisti į laisvą apyvartą 12,5 kg iš JAV importuoto ertuglifozino, kurį ketino naudoti vaisto gamybai. Atsakovė deklaracijas priėmė ir pareiškėjai nustatė sumokėti 181 491,82 EUR dydžio muitą. Už importą atsakingas pareiškėjos darbuotojas importuotą ertuglifoziną duomenų apdorojimo sistemoje pažymėjo kaip Bendrijos prekę, naudodamas trumpinį „IM“.
3. Vėliau pareiškėja nusprendė importuotą ertuglifoziną perdirbti, įformindama laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą. Tuo tikslu ji kreipėsi į atsakovę, prašydama išduoti atitinkamą leidimą atgaline data. Atsakovė išdavė pareiškėjai atgaline data nuo 2014 m. gruodžio 1 d. galiojantį leidimą taikyti įvežimo perdirbti tvarką, taikydama neapmokestinimo procedūrą vaistų iš importuoto **(orig. p. 3)** ertuglifozino gamybai, ir pripažino negaliojančiomis priimtas muitinės deklaracijas išleidimui į laisvą apyvartą įforminti. Atsakovė informavo pareiškėją, kad įvežimo perdirbti procedūrai užbaigti kompensaciniai produktai turi būti pateikti *Zollamt Beckum* (Bekumo muitinė) ir, nurodant procedūros kodą 3151, reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos arba jiems turi būti įformintas kitas muitinės sankcionuotas veiksmas.
4. Kadangi muitinės deklaracijos išleidimui į laisvą apyvartą įforminti buvo pripažintos negaliojančiomis, atsakovė gražino pareiškėjai nustatytą muitą.

5. 2015 m. kovą ir balandį pareiškėja iš Bendrijos muitų teritorijos į JAV eksportavo iš viso 219,361 kg iš ertugliflozino pagamintų vaistų ir 4,31 kg neperdirbto ertugliflozino. Kompensacinių produktų ir ertugliflozino importą ji deklaravo remdamasi jai, kaip įgaliotajai eksportuotojai, suteiktu leidimu, nurodydama procedūros kodus 1000 ir 1041, nes už importų įforminimą atsakingas darbuotojas, muitinės deklaracijas išleidimui į laisvą apyvartą įforminti pripažinus negaliojančiomis, pamiršo duomenų apdorojimo sistemoje pažymėti ertuglifloziną kaip ne Bendrijos prekę. Dėl šios priežasties pareiškėjos eksportuoti kompensaciniai produktai ir ertugliflozinas nebuvo pateikti *Zollamt Beckum*.
6. Atsakovė nurodė pareiškėjai sumokėti 179 241,32 EUR dydžio muitą, šį sprendimą motyvuodama tuo, kad ertuglifloziną ir kompensacinius produktus pareiškėja paėmė iš muitinės priežiūros.
7. Pareiškėja šį sprendimą apskundė. Taip pat ji paprašė gražinti nustatytą muitą. Ji teigė, kad klaidingą procedūros kodą ji nurodė per klaidą, nes laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą atliko pirmą kartą. Prekės iš tiesų buvo reeksportuotos, todėl nepateko į Bendrijos rinką.
8. Skundą dėl nustatyto maito atsakovė atmetė kaip nepagrįstą. Dėl šio sprendimo teismui pateiktą pareiškėjos skundą (**orig. p. 4**) kolegija atmetė įsiteisėjusiu sprendimu. Teismas manė, kad skola muitinei atsirado remiantis 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Muitinės kodeksas), 203 straipsnio 1 dalimi. Jo teigimu, vietoj procedūros kodo 3151 nurodžius Bendrijos prekių eksportui numatytus procedūros kodus 1000 arba 1041, į JAV eksportuotiems kompensaciniams produktams ir neperdirbtam ertugliflozinui neteisingai buvo pripažintas Bendrijos prekių statusas. Teismas pripažino, kad pareiškėjos pateiktos eksporto deklaracijos, kuriose buvo nurodyti neteisingi procedūros kodai 1000 ir 1041, pagal Muitinės kodekso 78 straipsnio 3 dalį gali būti patikslintos, nes pareiškėja norėjo deklaruoti laikinai įvežtų perdirbti ne Bendrijos prekių reeksportą, be to, ertugliflozinas buvo reeksportuotas iš Bendrijos muitų teritorijos. Tačiau, teismo manymu, tai niekaip nekeičia fakto, kad ne Bendrijos prekės, pažeidžiant išduotą leidimą, prieš faktinį jų reeksportą iš Bendrijos muitų teritorijos nebuvo pateiktos *Zollamt Beckum*. Faktinis kompensacinių produktų ir ertugliflozino reeksportas iš Bendrijos muitų teritorijos nėra kliūtis skolai muitinei atsirasti ir nelemia skolos muitinei išnykimo.
9. Taigi atsakovė atsisakė gražinti muitą pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį. Atsakovės teigimu, pareiškėja elgėsi akivaizdžiai aplaidžiai. Klaidos nurodant procedūros kodą, galiausiai nulėmusios skolos muitinei atsiradimą, ji būtų galėjusi lengvai išvengti perskaitydama jai suteiktus leidimus. Be to, jai buvo nurodytas naudotinas tinkamas procedūros kodas. Taip pat nėra jokių ypatingų aplinkybių. Pareiškėja nebuvo ypatingoje situacijoje, palyginti su kitais tą pačią veiklą vykdančiais ūkio subjektais.

10. Po to, kai jos skundas muitinei buvo atmestas, pareiškėja pateikė skundą teismui, jame teigia, kad ne Bendrijos prekių reeksportas yra ypatinga aplinkybė. Klaidos įvedant kodą, nulėmusios skolos muitinei atsiradimą, nebuvo įmanoma išvengti perskaitant leidimus. (**orig. p. 5**)
11. Atsakovė teigia, kad pareiškėjos darbuotojo įvedant procedūros kodą padarytos klaidos negalima laikyti ypatinga aplinkybe. Be to, pareiškėja elgėsi akivaizdžiai aplaidžiai. Kaip tik dėl taikytinų nuostatų sudėtingumo pareiškėjos darbuotojai privalėjo atidžiai susipažinti su leidimuose pateiktais paaiškinimais.

II.

12. Sprendimas šioje byloje priklauso nuo to, kaip turi būti aiškinama Muitinės reglamento 239 straipsnio 1 dalies antra įtrauka.
13. Gali būti, kad pagrindinėje byloje buvo susiklosčiusios ypatingos aplinkybės, kaip jos suprantamos pagal Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką. Bendrai tokios ypatingos aplinkybės susiklosto tuomet, kai ūkio subjektas, palyginti su kitais tą pačią veiklą vykdančiais ūkio subjektais, buvo ypatingoje situacijoje, arba aplinkybės, apibūdinančios santykį tarp ūkio subjekto ir administracijos, yra tokios, kad nėra teisinga šiam ūkio subjektui padaryti žalą, kurios jis paprastai nebūtų patyręs (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, 63–64 punktai).
14. Gali būti, kad pareiškėja buvo ypatingoje situacijoje. 2004 m. vasario 12 d. sprendimo byloje C-337/01 (ECLI:EU:C:2004:90) 34–35 punktuose Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, kad ne Bendrijos prekės reeksportas nėra kliūtis preziumuoti, kad atsirado skola muitinei pagal Muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turi įvertinti, ar įvykdytos importo mokesčių gražinimo sąlygos pagal Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalį. Generalinis advokatas A. Tizzano savo 2003 m. birželio 12 d. išvados byloje C-337/01 (ECLI:EU:C:2003:344) 68 punkte paaiškino, kad nagrinėtos bylos faktinėmis aplinkybėmis taikytinų nuostatų sudėtingumas ir ūkio subjektų profesinė patirtis leidžia daryti prielaidą, jog susiklostė ypatingas atvejis, kuriuo galima svarstyti galimybę gražinti muitą pagal Muitinės kodekso 239 straipsnį.
15. Atsižvelgiant į atgaline data suteiktą leidimą taikyti įvežimo perdirbti tvarką, nagrinėjamoje pagrindinėje byloje pareiškėjai susiklostė sudėtingos (**orig. p. 6**) aplinkybės. Jai prieš tai tik 2008 m. spalį leido buvo suteiktas leidimas kaip įgaliojantį eksportuotojai eksportuoti Bendrijos prekes. Vis dėlto kompetentingai *Zollamt Beckum* ji pateikė kompensacinių produktų ir ertugliflozino eksporto deklaracijas. Tai darydama ji per vieno iš savo darbuotojų klaidą iš tiesų įvedė neteisingą procedūros kodą, ir tai lėmė, kad ne Bendrijos prekės prieš jas reeksportuojant nebuvo pateiktos muitinei.
16. Atsižvelgdama į Teisingumo Teismo paaiškinimus 2004 m. vasario 12 d. sprendimo byloje C-337/01 (ECLI:EU:C:2004:90) 34–35 punktuose ir generalinio

advokato A. Tizzano paaiškinimus 2003 m. birželio 12 d. išvados byloje C-337/01 (ECLI:EU:C:2003:344) 68 punkte, kolegija mano, kad gali būti, jog pagrindinėje byloje susiklostė ypatingos aplinkybės, kaip jos suprantamos pagal Muitinės kodekso 239 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką. Tai liudytų ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), 900 straipsnio 1 dalies e ir f punktų nuostatos.

17. Kolegija įsitikinusi, kad atsakovės nustatytas muitas pareiškėjai gali būti gražintas, nes pareiškėja nesielgė akivaizdžiai aplaidžiai. Siekiant nustatyti, ar yra akivaizdaus ūkio subjekto aplaidumo požymių, reikia atsižvelgti, be kita ko, į nuostatų, dėl kurių nevykdymo atsiranda skola muitinei, sudėtingumą ir į ūkio subjekto profesinę patirtį bei rūpestingumą (2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-443/05 P (ECLI:EU:C:2007:511) 174 punktas ir 2008 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-38/07 P (ECLI:EU:C:2008:641) 40 punktas). Siekiant įvertinti ūkio subjekto patirtį, reikia išnagrinėti, ar didžiąją ūkio subjekto veiklos dalį sudaro importo ir eksporto operacijos ir ar jis jau įgijo tam tikrą šių operacijų vykdymo patirtį (2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-443/05 P (ECLI:EU:C:2007:511) 188 punktas ir 2008 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-38/07 P (ECLI:EU:C:2008:641) 50 punktas).
18. Nuostatos, kurių nesilaikymas lėmė skolos muitinei atsiradimą, buvo sudėtingos. Gavusi atgaline data galiojanti leidimą taikyti įvežimo perdirbti tvarką, (**orig. p. 7**) pareiškėja atsidūrė muitų teisės aktų prasme sudėtingoje situacijoje. Be to, kiek tai susiję su laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, ji nebuvo patyręs ūkio subjektas. Atsakovės teiginys, kad kaip tik dėl taikytinų nuostatų sudėtingumo pareiškėjos darbuotojai privalėjo atidžiai susipažinti su leidimuose pateiktais paaiškinimais, kolegijos įsitikimu, negali būti pagrindas preziumuoti, kad pareiškėja elgėsi akivaizdžiai aplaidžiai. Tai, kad ne Bendrijos prekės buvo deklaruotos nurodant neteisingą procedūros kodą ir prieš reeksportą jos nebuvo pateiktos muitinei, veikiau nulėmė paprasta pareiškėjos darbuotojo klaida. Už importų įforminimą atsakingas darbuotojas, muitinės deklaracijas išleidimui į laisvą apyvartą įforminti pripažinus negaliojančiomis, pamiršo pareiškėjos duomenų apdorojimo sistemoje pažymėti ertuglifloziną kaip ne Bendrijos prekę. Leidimų perskaitymas nebūtų padėjęs išvengti šios klaidos.

(Parašai) <...>